

12 Я ты го прїимй, като моє то сѣрдце.

13 Когото азъ искахъ да задѣржимъ при сѣбе си, да ми послыгъва вмѣстѣ тебе въ ѿкровы те, (които нѣсимъ) заради благоувѣствованїе то :

14 Но безъ твоѧ тѧ воля нїщо не щеахъ да направимъ, да бы твоє то добрѣ (коєто правимъ) не было ѿ принужденїе, но самопроизволено.

15 Защото, негли за това се раздѣли ѿ тебе на малко време, за да го прїимешъ (послѣ) вѣчнѣ :

16 И не веке като равѧ, но по много ѿ равѧ, (сирѣчь) като брата возлюбленна, а найвече мене (возлюбленна), а колко повече тебе и по плоть и по Гдѧ ;

17 Ако ме имашъ прочее дрѣгаръ, прїимй го като мене.

18 И ако ти є направилъ нѣкоя ѿбѣда, или є длженъ нѣщо, на мене го фанй.

19 Азъ Павелъ написахъ това съ моѧ тѧ рѣка, азъ ще

(ти) заплаћимъ: да ти не речемъ, защѣ и самъ сѣбе ми си длженъ.

20 Истиннѣ, брате, данѣ получимъ ѿ тебе това цѣло ти се молимъ заради Гдѧ: оупокѣй моє то сѣрдце заради Гдѧ.

21 Понѣже се надамъ на твоє то послышанїе, написахъ ти това, ако и да знамъ, защѣ ще да направилъ и по много ѿ това цѣло ти говоримъ.

22 И заеднѣ съ това приготви ми и мѣсто, понѣже се надамъ, защѣ съ ваши те молитвы ще ме дарѣва Бгѧ вамъ.

23 Поздравлява те Епафрасъ сплѣнникъ мой заради Хртѧ Исуса, Марко, Аристѧрхъ, Димасъ, и Лвкѧ, спомощницы те мой.

24 Благодать тѧ на Гдѧ нашегѣ Исуса Хртѧ (да бже) съ вашиятъ дѣхъ. аминь.

† Посланїе то къ Фїлимѣнъ быдѣ написано ѿ Римъ чрезъ слугѧ тѧ мѣ Енїсїма.